

ผลกระทบของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจ
ที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี
Effects of Information Exposure, Financial Literacy, and Economic Conditions on
Personal Financial Planning Behavior for Working Age Population in Chon Buri Province

สมบุญ สาระพัด* นภาพร หงษ์ภักดี² สืบพงศ์ หงษ์ภักดี³ และสิทธิเดช บำรุงทรัพย์⁴
Somboon Saraphat* Napaporn Hongpukdee² Surbpong Hongpukdee³ and Sitthidej Bamrungsap⁴
Received : July 15, 2021 Revised : September 21, 2021 Accepted : October 25, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยความรู้ทางการเงิน และปัจจัยภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) การวิจัย พบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารความรู้ทางการเงินและสภาวะเศรษฐกิจมีผลกระทบทางบวกกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ : การรับรู้ข้อมูลข่าวสารความรู้ทางการเงินภาวะเศรษฐกิจการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

^{*4} ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา

^{*4} Assistant Professor, Faculty of Management Sciences, Kasetsart University Sriracha Campus

^{2,3} ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

^{2,3} Assistant Professor, Faculty of Management Science Ubon Ratchathani University

Abstracts

This research aims to analyze the effects of information exposure, financial literacy and economic conditions on personal financial planning. The sample group in this research was 400 working age population in Chonburi Province. Data were collected by using questionnaires. The descriptive statistics used were percentage, mean, arithmetic. Standard deviation and inferential statistics used were the Multiple Regression Analysis: MRA. The research showed that information exposure, financial literacy, and economic conditions have positive relationship with personal financial planning at significant level of 0.05.

Keywords : Information Exposure, Financial Literacy, Economic Conditions, Personal Financial Planning

1. บทนำ

เงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นเพื่อให้มีความสามารถในการใช้จ่ายเงินอย่างเพียงพอ มนุษย์จึงพยายามแสวงหาเงินด้วยการประกอบอาชีพที่สามารถสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง และนำเงินที่มีอยู่ไปบริหารจัดการเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด การบริหารการเงินจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของทุกคนในทุกช่วงชีวิต เพราะนอกจากจะส่งผลต่อความมั่นคงของบุคคลและครอบครัวแล้วยังส่งผลต่อความมั่นคงของสังคมและเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย (สมบูรณ์ สารพัด และชไมพร ชินโชติ, 2562) การเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบการเงินส่วนบุคคลและครอบครัวจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เริ่มต้นด้วยการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เตรียมพร้อมกับความไม่แน่นอนต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เช่น ทางด้านเศรษฐกิจส่งผลให้ค่าครองชีพมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามภาวะเงินเฟ้อ (จุฑาวิณีย์ บุญญา และคณะ, 2562) หรือด้านโครงสร้างทางสังคมที่เปลี่ยนไปเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น การคาดหวังให้ลูกหลานเลี้ยงดูเป็นเรื่องที่หวังได้น้อยลง คนมีระดับการศึกษาสูงขึ้นใช้ระยะเวลาในการเรียนมากขึ้น ทำให้มีระยะเวลาในการเก็บเงินน้อยลง ในขณะที่วิทยาการทางการแพทย์ก้าวหน้า ทำให้คนเรามีอายุยืนยาวขึ้น ส่งผลให้ระยะเวลาการใช้จ่ายเงินนานขึ้น การหวังพึ่งสวัสดิการจากรัฐอาจไม่เพียงพอเพราะสัดส่วนวัยทำงานเริ่มน้อยลง ขณะที่วัยผู้สูงอายุเริ่มสูงขึ้น ทำให้ภาษีที่รัฐเก็บได้อาจไม่เพียงพอต่อการจัดสวัสดิการให้คนสูงอายุ ผลักดันให้ทางการเงินมีความซับซ้อนมากขึ้น ดอกเบี้ยเงินฝากลดน้อยลงมาก ขณะที่ช่องทางลงทุนใหม่ ๆ มีให้เลือกมากขึ้น แต่มีรูปแบบและความเสี่ยงแตกต่างกันออกไป การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญต่อคนทุกช่วงอายุเพราะเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิต การทำความเข้าใจและรู้จักวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้ถูกต้องเหมาะสมกับแต่ละบุคคลจะทำให้การดำรงชีวิตมีความสุขในระยะยาวและช่วยให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (กรณิกา วาระวิริยะ, 2560)

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี ไตรมาสที่ 4 ปี 2562 มีการจำแนกประชากรในจังหวัดชลบุรีตามสภาพแรงงานอายุระหว่าง 15-60 ปี พบว่า ผู้มีงานทำทั้งสิ้น 1,045,174 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชนร้อยละ 62.4 รองลงมาคือ ผู้ทำงานส่วนตัวร้อยละ 22.1 ทำงานช่วยธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 7.6 มีสถานภาพ เป็นลูกจ้างรัฐบาลร้อยละ 5.3 และมีสถานภาพเป็นนายจ้างร้อยละ 2.6 และข้อมูล ปี 2561 เกี่ยวกับรายได้และรายจ่ายของครัวเรือนในจังหวัดชลบุรี พบว่า ครัวเรือนทั้งสิ้นมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนเท่ากับ 27,665.39 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนเท่ากับ 24,572.50 บาท หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากับ 212,376.90 บาท เมื่อคิดเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อรายได้เท่ากับ 88.82 ซึ่งถือว่าเป็นอัตราที่สูงและน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง (สำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี, 2561) ตัวเลขเหล่านี้แสดงถึงสถานการณ์ทางการเงินและเศรษฐกิจของประเทศมีการหมุนเวียนของเงินที่อาจมีได้ก่อประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจอย่างแท้จริง โดยเฉพาะยอดสินเชื่อคงค้างที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากการใช้จ่ายเงินล่วงหน้าที่ไม่สามารถนำมาชำระหนี้ได้ (รักษาดิ เตงเทโพธิ์ และนริศรา เตงเทโพธิ์, 2562) จากตัวเลขของสำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรีที่แสดงให้เห็นร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อรายได้เท่ากับ 88.82 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูง จึงต้องมีความระมัดระวังในการวางแผนใช้จ่ายทางการเงิน อีกทั้งจังหวัดชลบุรีจัดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ภาคตะวันออกที่สำคัญเป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมต่าง ๆ และยังเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่สำคัญอีกด้วย

ดังนั้นการศึกษาถึง ผลกระทบของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงิน และภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจที่มีต่อการตัดสินใจวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนบริหารการเงินเพื่อ ได้แก่ 1) สร้างความมั่งคั่ง (Wealth Creation) ประกอบด้วย การวางแผนเงินออม การวางแผนใช้จ่ายเงินและการวางแผนหนี้สิน 2) ปกป้องความมั่งคั่ง (Wealth Protection) ประกอบด้วย การวางแผนประกันและการวางแผนเกษียณ 3) เพิ่มพูนความมั่งคั่ง (Wealth Accumulation) ประกอบด้วย การวางแผนลงทุนและการวางแผนภาษี และ 4) ส่งมอบความมั่งคั่ง (Wealth Distribution) ได้แก่ การวางแผนมรดก เป็นต้น จะเป็นประโยชน์ให้กับคนทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ทำงานในจังหวัดชลบุรี สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไป

กำหนดแนวทางในการวางแผนการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้อย่างดีที่สุดเพื่อให้บุคคลนั้นได้รับความมั่งคั่งสูงสุดอันจะนำมาซึ่งความสุข การมีเสถียรภาพทางการเงินและอิสรภาพทางการเงิน ส่งผลทั้งในด้านตัวบุคคล ด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศต่อไป

2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมมุติฐานของการวิจัย

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) เป็นการบริหารทรัพยากรทางการเงินที่บุคคลมีอยู่หรือได้มาโดยผ่านการบริหารและวางแผนทางการเงินออกแบบโดยแต่ละบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลทางการเงินของบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์ ตรวจสอบฐานะการเงินในปัจจุบัน กำหนดกลยุทธ์และแผนทางการเงิน จนถึงการลงทุนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (Matthew, 2007)

นักวิชาการด้านการเงิน (Keown, 2014) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการวางแผนการเงินเป็นแนวคิดที่ทำให้เราเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงินควรเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินที่ดี มีวินัย ตั้งแต่เด็ก ๆ เพราะเมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็จะต้องรู้วิธีการวางแผนและจัดสรรเงินให้เพียงพอในการใช้จ่ายประจำวัน การใช้จ่ายในอนาคต รวมถึงการเก็บออมเพื่อการเกษียณอายุ การวางแผนการเงินจึงเป็นแนวคิดสำคัญที่จะทำให้สามารถดำเนินในแต่ละช่วงของชีวิตได้อย่างมีความสุขภาพทางการเงินที่ดีดังนั้นการเรียนรู้และให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินในทุก ๆ ด้านจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่ควรมองข้ามไม่ว่าจะเป็นการควบคุมค่าใช้จ่ายการบริหารหนี้สินการออมเงินเพื่อเป้าหมายในอนาคตรวมถึงการทำประกันเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงและการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างคุ้มค่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนเพื่อต่อยอดเงินออมให้งอกเงยขึ้นแผนทางการเงินที่น่าคุณไปสู่ความมั่งคั่งและอิสรภาพทางการเงิน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

1. การสร้างความมั่งคั่ง (Wealth Creation) หากต้องการมีอิสรภาพทางการเงิน คนที่จะสร้างความมั่งคั่งได้ต้องรู้หา รู้เก็บ รู้ใช้ และรู้ขยายดอกผลอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นนิสัยสร้างความมั่งคั่งให้ตนเองด้วยการวางแผนการเก็บ การใช้จ่ายเงินการวางแผนหนี้สินเพื่อให้มีเงินออมและวางแผนการออมเงินต่อไป

2. ปกป้องความมั่งคั่ง (Wealth Protection) ชีวิตคนต้องเผชิญกับความเสี่ยงรอบด้าน เหตุการณ์ไม่คาดฝันอย่างอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยอาจเกิดทุกคนทุกเวลา หากไม่ได้เตรียมการรับมือเอาไว้ ทรัพย์สินเงินทองที่เก็บสะสมมาตลอดชีวิตอาจหมดไป เพราะถูกความเสี่ยงจู่โจมโดยไม่ทันตั้งตัว ดังนั้นจึงควรมีสิ่งที่จะช่วย ปกป้องความมั่งคั่ง (Wealth Protection) พร้อมทั้งเลือกวิธีจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ด้วยการ “วางแผนประกัน” แม้วิธีการเหล่านี้จะไม่สามารถขจัดความเสี่ยงทุกชนิดให้หมดไปจากชีวิตได้ แต่ก็ช่วยสร้างความมั่นใจในระดับหนึ่งว่ายังมีตัวช่วยบรรเทาความสูญเสียทางการเงินได้ อีกเหตุการณ์หนึ่งที่หลายคนคิดไม่ถึงว่าจะเป็นความเสี่ยงในชีวิต นั่นคือ การมีเงินไม่พอใช้ในวัยเกษียณ หากอายุยืนแล้วไม่มีเงินใช้ก็เป็นสิ่งที่ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น ดังนั้นการวางแผนเกษียณตั้งแต่วัยนี้จึงเป็นอีกตัวช่วยหนึ่งที่จะทำให้มีเงินพอใช้อย่างสุขสบายในช่วงบั้นปลายของชีวิต

3. เพิ่มพูนความมั่งคั่ง (Wealth Accumulation) การออมเงิน การสร้างดอกผลไว้ในอนาคตเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้มีความมั่งคั่งอย่างที่ตั้งใจไว้ได้ เพราะเงินออมเติบโตไม่ทันราคาสินค้าและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ดังนั้นจึงควรวางแผนเพิ่มพูนความมั่งคั่ง (Wealth Accumulation) ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนการลงทุน เพราะการลงทุนเปรียบเสมือนทางด่วนสู่ความมั่งคั่ง การออกตัวที่ดี เริ่มต้นได้เร็วและเดินตามแผนที่วางไว้ ย่อมช่วยให้ถึงเส้นชัยได้สมดังใจหวัง นอกจากนี้การใส่ใจเรื่องภาษีก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนความมั่งคั่ง ได้เช่นกัน เพราะการวางแผนภาษีช่วยลดภาระภาษีให้น้อยลง เมื่อเสียภาษีน้อยลงจะมีเงินออมและมีโอกาสนำเงินที่เหลือไปลงทุนเพื่อเพิ่มพูนความมั่งคั่งให้มากยิ่งขึ้น ยิ่งในปัจจุบันมีช่องทางการออมการลงทุนหลายประเภทที่ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ไม่ว่าจะเป็นกองทุนรวมหุ้นระยะยาว กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หรือการทำประกันชีวิต เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม เพราะนอกจากจะช่วยประหยัดภาษีในแต่ละปีลงได้แล้ว ยังถือเป็นการลงทุนเพื่อเพิ่มพูนความมั่งคั่งในระยะยาวด้วย

4. ส่งมอบความมั่งคั่ง (Wealth Distribution) เป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญไม่แพ้ขั้นตอนอื่น ๆ ในการบริหารจัดการความมั่งคั่ง เพราะจะช่วยให้สิ่งที่สร้างสมและเก็บรักษามาตลอดชีวิตถูกจัดสรรหรือแบ่งปันให้กับผู้อื่นตามที่ต้องการ เช่น การบริจาคให้มูลนิธิ องค์กรสาธารณกุศล ผู้ที่มีน้อยหรือด้อยโอกาส โดยหัวใจหลักของการส่งมอบความมั่งคั่ง ก็คือการวางแผนมรดกที่จะช่วยส่งผ่านความมั่งคั่ง ร่ำรวยจากรุ่นสู่รุ่น

งานวิจัยนี้สันนิษฐานว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินมี 3 ตัวแปรได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การรับรู้ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจ โดยปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยแวดล้อมเกี่ยวกับวางแผนทางการเงิน

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร คือ พฤติกรรมของบุคคลในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจวางแผนทางการเงิน เพื่อให้การวางแผนทางการเงินมีโอกาสบรรลุเป้าหมาย แต่ละบุคคลจำเป็นต้องหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อกำหนดทางเลือก ประเมินทางเลือก เช่น จากหนังสือ วารสาร สื่อออนไลน์ต่าง ๆ รวมถึงจากบุคคลหรือข้อคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน การลงทุนและภาษี การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจึงอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม

วางแผนทางการเงินของบุคคลในรูปแบบต่าง ๆ ได้ (ศิริสุข อินละคร, 2562; พนมพล สุขวัฒนทรัพย์, 2563) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่สนับสนุนความสำคัญของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่อการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ งานวิจัยของ สุนทยา เขมวรัตน์และดวงใจ เขมวรัตน์ (2556) ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของสื่อมีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.12 และเป็นปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์การจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร ๗ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.627 จากงานวิจัยข้างต้นจึงสนับสนุนฐานได้ว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อประเภทของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นจึงนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานที่ว่า

H1 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคล

ความรู้ทางการเงิน คือ ความสามารถในการใช้ความรู้และทักษะในการจัดการทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดสุขภาวะทางการเงินที่ดี ทำให้บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจสถานการณ์ทางการเงินของตนเอง และเรียนรู้เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้เกิดขึ้นตลอดเวลา ผ่านกระบวนการสร้างวินัยในการออมเงิน การวางแผนงบประมาณ และการตัดสินใจจัดสรรเงินให้มีความเหมาะสมการมีความรู้ทางการเงินจะทำให้คนตระหนักถึงการวางแผนการใช้จ่ายเงินให้ได้ผลสูงสุด (Surendar & Subramanya, 2018) การวางแผนทางการเงินเป็นกระบวนการที่นำมาบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน เนื่องจากการวางแผนทางการเงินจำเป็นต้องระบุและจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย เป้าหมายที่จะทำให้สำเร็จจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรทางการเงิน เช่น การวางแผนงบประมาณ การวางแผนจัดการภาษี หนี้สิน การตัดสินใจซื้อสิ่งของต่าง ๆ การวางแผนทำประกันชีวิต การจัดการด้านการลงทุน การวางแผนเกษียณ เป็นต้น (Kapoor, 2014) นอกจากนี้การศึกษาเรื่องความรู้ทางการเงินเป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่อหน่วยงานต่าง ๆ เช่น รัฐบาล ธนาคาร นายจ้าง ตลาดการเงิน เพราะจะส่งผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความซับซ้อนมากขึ้น จะได้สามารถสื่อสารให้กับผู้ที่ต้องการลงทุนได้ (Al-Tamimi และ Kalli, 2009) ในการลงทุนต้องอาศัยการตัดสินใจที่สมเหตุสมผล ซึ่งผู้ตัดสินใจจะต้องมีความรู้ด้านการเงินเพื่อจะได้ทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน เช่น การสร้างความมั่งคั่ง (Janor, Yakob, Hashim, Zanariah, & Wel, 2016; ศิริสุข อินละคร, 2562)

ความรู้ทางการเงินนำไปสู่การวางแผนทางการเงินที่ดี สอดคล้องกับงานของ Schuchardt, Hanna, Hira, Lyons, Palmer และ Xiao (2009) พบว่าการศึกษาด้านการเงินจะทำให้มีความรู้ด้านการเงินเพิ่มและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางบวกเกี่ยวกับทัศนคติที่ดีต่อการวางแผนการเงิน มีแรงจูงใจที่ดีขึ้น และมีพฤติกรรมวางแผนทางการเงินที่ดีขึ้น คนที่มีระดับความรู้ด้านการเงินต่ำจะมีการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณที่ล้มเหลวได้ เพราะอาจจะกั๊กเงินในอัตราดอกเบี้ยที่สูงและพึ่งพาการเงินนอกระบบมากกว่าในระบบ นอกจากนี้ยังมีการวิจัยในประเทศไทยที่สนับสนุนเหตุผลดังกล่าว ของวิมลพร สมัครเขตกร และปัญญา ศรีสิงห์ (2563) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุกรณีศึกษา ลูกค้ายกยอรายย่อย สาขาธนชาตธนวิสา พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงยามเกษียณอายุคือ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน และภาวะทางเศรษฐกิจ และงานวิจัยของวิไล เอื้อปิยฉัตร (2556) ได้ศึกษาถึง ความรู้ทางการเงิน : ตัวกำหนดผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมการออม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพาบางแสน และพนักงานสัญญาจ้างเหมาแรงงาน (กลุ่มแม่บ้าน) จำนวน 346 คน ผลจากการวิเคราะห์ความถดถอยพบว่า ความรู้ทางการเงินในทุกหมวดมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมและสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นจึงนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานที่ว่า

H2 : ความรู้ทางการเงินมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินมีอิทธิพลต่อประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคล

ภาวะเศรษฐกิจ คือ สิ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของราคาของสินค้าหรือบริการ ตัวชี้วัดเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ภาวะเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาว่าพนักงานมีการพิจารณาให้ความสำคัญกับปัจจัยภาวะเศรษฐกิจเพื่อประกอบการวางแผนทางการเงินหรือไม่อย่างไร เนื่องจากตัวชี้วัดเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจจะส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน เช่น ในช่วงภาวะเงินเฟ้อหรือช่วงที่อำนาจซื้อลดลง ประชาชนบางกลุ่มจะได้ประโยชน์หรือเสียผลประโยชน์จากการตัดสินใจลงทุนหรือใช้จ่าย ถ้าถือครองอสังหาริมทรัพย์ไว้ก่อนแล้วจะได้ประโยชน์เพราะราคาเพิ่มขึ้น แต่ถ้าจะลงทุนในช่วงเงินเฟ้อสูงจะต้องจ่ายเพิ่มมากขึ้น หรือในภาวะที่ดอกเบี้ยเงินฝากต่ำ ประชาชนจะไม่ให้ความสำคัญกับการลงทุนในเงินฝากแต่จะหาทางเลือกอื่นในการวางแผนทางการเงินเพื่อให้ตัวเองได้รับประโยชน์สูงสุด หรือในช่วงที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำประชาชนจะนิยมกู้ยืมเงินเพื่อการจัดหาทรัพย์สินในการสร้างและเพิ่มความมั่งคั่งให้กับตนเองเพราะมีต้นทุนการกู้ยืมต่ำ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564; ศิริสุข อินละคร, 2562) จากการศึกษาของ วิมลพร สมัครเขตกร และปัญญา ศรีสิงห์ (2563) ให้หลักฐาน

สนับสนุนเหตุผลข้างต้น เนื่องจากพบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงยามเกษียณอายุคือ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ก็จิตพิสัยพิสัย (2553) ยังพบว่าปัจจัยด้านภาวะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นจึงนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานที่ว่า

H3 : ภาวะเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินมีอิทธิพลต่อประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. วิเคราะห์ผลกระทบของสิ่งกระตุ้นที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจวางแผนทางการเงิน ได้แก่ ปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยความรู้ทางการเงิน และปัจจัยภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานในการศึกษาผลกระทบของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงิน และภาวะเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีเป็นดังนี้

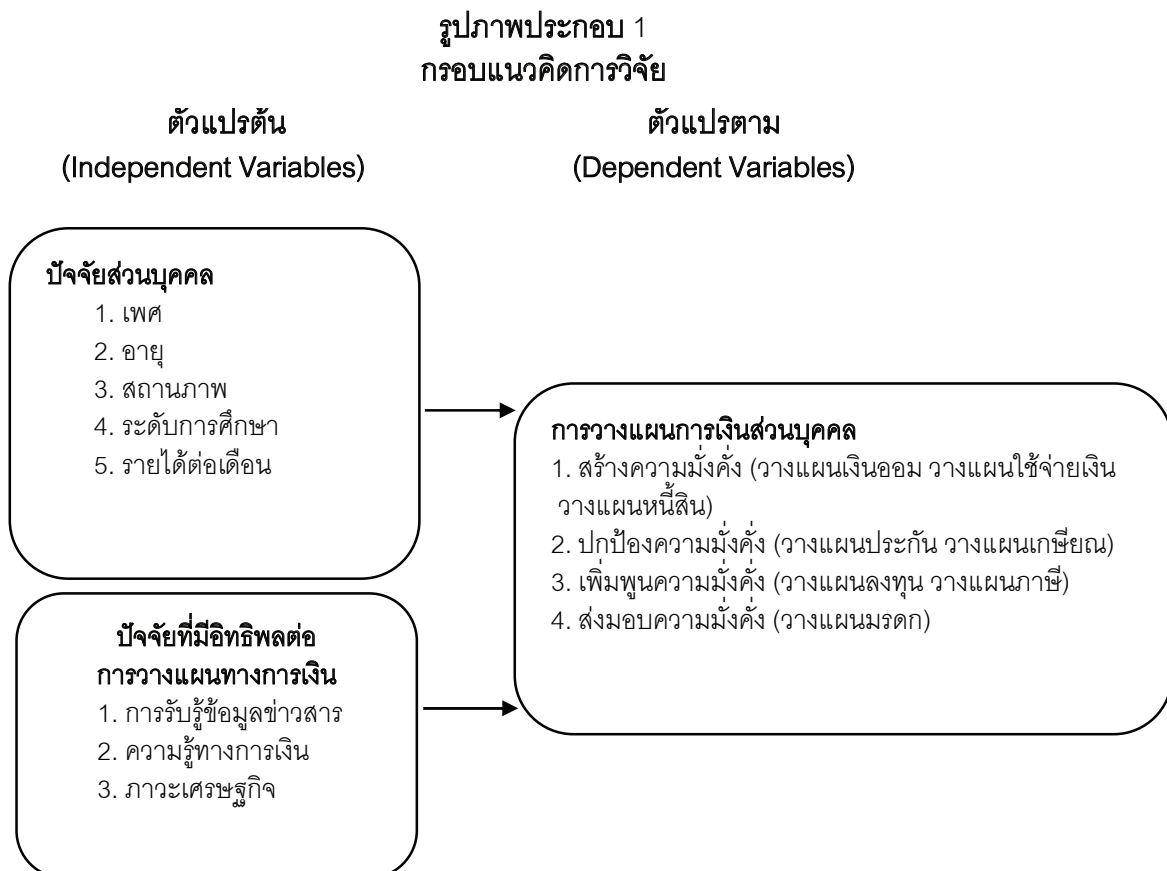
สมมติฐานการวิจัย 1 : การรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย 2 : ความรู้ทางการเงินมีอิทธิพลต่อประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย 3 : ภาวะเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อประเภทการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษารูปแบบของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยประกอบด้วย

3. วิธีการดำเนินงานวิจัย

กระบวนการและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ศึกษาเป็นพนักงานในจังหวัดชลบุรีจากการสำรวจของสำนักงานสถิติ จ.ชลบุรี ปี 2562 วัยทำงานช่วงอายุ 15-60 ปี มีจำนวน 1,045,174 คน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามได้แก่ ประชาชนวัยทำงานที่มีอายุ 20-60 ปีขึ้นไปและอยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี ซึ่งในการเลือกพื้นที่ในการศึกษาแบบเจาะจง ทำการคัดเลือกตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย ขนาดกลุ่มตัวอย่างคำนวณโดยใช้วิธี Taro Yamane กำหนดค่าความคาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยเป็นคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้นที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจ มีคำถามทั้งหมด 18 ข้อ โดยมีระดับนัยสำคัญ 5 ระดับ เป็นคำถามแบบปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ การสร้างความมั่งคั่ง การปกป้องความมั่งคั่ง การเพิ่มพูนความมั่งคั่ง และการส่งมอบความมั่งคั่ง มีคำถามทั้งหมด 35 ข้อ โดยมีระดับนัยสำคัญ 5 ระดับ เป็นคำถามแบบปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง ได้แก่ การทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) ระหว่าง 0.6 – 1 มาใช้ในแบบสอบถาม หลังจากได้แบบสอบถามแล้ว ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย นำมาหาความเที่ยงตรง ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.822 ขึ้นไป การแปลผลใช้เกณฑ์การให้ระดับ ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 (มากที่สุด) ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 (มาก) ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 (ปานกลาง) ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 (น้อย) ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 (น้อยที่สุด)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สถิติจำนวน (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

4. ผลลัพธ์การวิจัยและการอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุป ผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าเป็นเพศหญิงจำนวน 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 เป็นเพศชายจำนวน 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 อายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 245 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.25 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.00 และมีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไปจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.75 ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมาไม่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.25 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 30,001-40,000 บาท จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.25 ตามลำดับเป็นคนโสด จำนวน 235 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.75 รองลงมาสมรสจำนวน 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.25 และหย่าร้างจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 237 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.25 รองลงมาระดับมัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.75 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.50 ตามลำดับ

2. รูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล จากตาราง 2 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม พบว่า ปัจจัยภาวะเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นปัจจัยความรู้ทางการเงินและปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.483, 3.379 และ 3.167 ตามลำดับ

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ	n = 400		
	Mean	SD	แปลผล
ภาวะเศรษฐกิจ	3.483	0.748	มาก
ความรู้ทางการเงิน	3.379	0.776	ปานกลาง
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	3.167	0.890	ปานกลาง
ภาพรวม	3.343	0.805	ปานกลาง

ตัวแปรตาม: การตัดสินใจบริหารวางแผนทางการเงินเพื่อ			
สร้างความมั่งคั่ง (วางแผนเงินออมวางแผนใช้จ่ายเงินวางแผนหนี้สิน)	3.456	0.761	มาก
การปกป้องความมั่งคั่ง (วางแผนประกันวางแผนเกษียณ)	3.442	0.794	มาก
เพิ่มพูนความมั่งคั่ง (วางแผนการลงทุนวางแผนภาษี)	3.429	0.767	มาก
การส่งมอบความมั่งคั่ง (วางแผนมรดก)	3.417	0.751	มาก
ประเภทของการวางแผนทางการเงินโดยรวม	3.442	0.518	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินเพื่อสร้างความมั่งคั่ง (วางแผนเงินออมวางแผนใช้จ่ายเงินวางแผนหนี้สิน) เป็นอันดับแรกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.456 (ระดับมาก) รองลงมาคือเพื่อการปกป้องความมั่งคั่ง (วางแผนประกันวางแผนเกษียณ) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.442 (ระดับมาก) เพื่อเพิ่มพูนความมั่งคั่ง (วางแผนการลงทุนวางแผนภาษี) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.429 (ระดับมาก) และเพื่อการส่งมอบความมั่งคั่ง (วางแผนมรดก) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.417 (ระดับมาก) ตามลำดับ

3. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย สถิติที่ใช้คือการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบเงื่อนไขการใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ตัวแปรไม่มีความคลาดเคลื่อนในการวัด ตัวแปรอยู่ในระดับมาตราวัดต่อเนื่อง คือ Interval Scale และ Rating Scale และวัดค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้เท่ากับ 0.88 คุณสมบัติของความคลาดเคลื่อน ค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน (Autocorrelation) โดยพิจารณาจากค่าสถิติ Durbin – Watson ทดสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.641 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 1.5 ถึง 2.5 แสดงว่ามีค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อ เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์การทดสอบ พบว่ามีค่าตั้งแต่ 0.447-0.589 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง แสดงว่าไม่มีปัญหาด้าน Multicollinearity (Hinkle D. E. 1998:118) ผลการทดสอบแสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลกระทบ	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ความรู้ทางการเงิน	ภาวะเศรษฐกิจ
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	1.00	0.589**	0.460**
ความรู้ทางการเงิน		1.00	0.447**
ภาวะเศรษฐกิจ			1.00

** มีนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 3 ผลของการวิเคราะห์ความถดถอยของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อประเภทของการวางแผนทางการเงินด้านการสร้างความมั่งคั่ง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การวางแผนทางการเงิน	ประเภทของการวางแผนทางการเงิน			
	สร้าง ความมั่งคั่ง	ปกป้องความ มั่งคั่ง	เพิ่มพูน ความมั่งคั่ง	ส่งมอบ ความมั่งคั่ง
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	0.169*** (0.043)	0.108** (0.048)	0.123*** (0.042)	0.203*** (0.043)
ความรู้ทางการเงิน	0.320*** (0.049)	0.319*** (0.055)	0.403*** (0.047)	0.365*** (0.049)
สภาวะเศรษฐกิจ	0.255*** (0.046)	0.234*** (0.052)	0.175*** (0.045)	0.116** (0.046)
Adjusted R ²	0.40	0.30	0.39	0.38

หมายเหตุ: ***, **, * แสดงถึงระดับนัยสำคัญที่ 0.01, 0.05, 0.10 ตามลำดับ แสดงค่า standard error ในวงเล็บ

จากตาราง 3 ผลของการวิเคราะห์ความถดถอยของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อประเภทของการวางแผนทางการเงินด้านการสร้างความมั่งคั่ง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการสร้างความมั่งคั่ง คือ ความรู้ทางการเงิน รองลงมา เป็นสภาวะเศรษฐกิจและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.320, 0.255 และ 0.169 ตามลำดับ ด้านการปกป้องความมั่งคั่ง คือ ความรู้ทางการเงิน รองลงมา เป็นสภาวะเศรษฐกิจและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.319, 0.234 และ 0.108 ตามลำดับ ด้านการเพิ่มพูนความมั่งคั่ง คือ ความรู้ทางการเงิน รองลงมา เป็นสภาวะเศรษฐกิจและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.403, 0.175 และ 0.123 ตามลำดับ และด้านการส่งมอบความมั่งคั่ง คือ ความรู้ทางการเงิน รองลงมา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและเป็นสภาวะเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.365, 0.203 และ 0.116 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงิน และภาวะเศรษฐกิจ มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีทั้ง 4 ด้าน โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และความรู้ทางการเงินเป็นผลกระทบสูงสุดต่อการตัดสินใจวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

5. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจวางแผนทางการเงิน ได้แก่ ปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยความรู้ทางการเงิน และปัจจัยภาวะเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อประเภทของการวางแผนทางการเงินเพื่อ 1) สร้างความมั่งคั่ง (Wealth Creation) ประกอบด้วย วางแผนเงินออม วางแผนใช้จ่ายเงิน และวางแผนหนี้สิน 2) ปกป้องความมั่งคั่ง (Wealth Protection) ประกอบด้วย วางแผนประกันและวางแผนเกษียณ 3) เพิ่มพูนความมั่งคั่ง (Wealth Accumulation) ประกอบด้วย วางแผนลงทุนและวางแผนภาษี 4) ส่งมอบความมั่งคั่ง (Wealth Distribution) ประกอบด้วย วางแผนมรดก จากผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี เมื่อพิจารณาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.25 ปัจจัยภาวะเศรษฐกิจมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระดับมาก รองลงมาคือ ปัจจัยความรู้ทางการเงินและปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง ด้านสิ่งกระตุ้นที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยมีผลกระทบทางบวก ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยด้านความรู้ทางการเงินที่พบสอดคล้องกับงานวิจัยของ ของ Schuchardt, Hanna, Hira, Lyons, Palmer และ Xiao (2009) ที่พบว่า การศึกษาด้านการเงินจะทำให้มีความรู้ด้านการเงินเพิ่มและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางบวกเกี่ยวกับทัศนคติที่ดีต่อการวางแผนการเงิน มีแรงจูงใจที่ดีขึ้น และมีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินที่ดีขึ้น ด้านภาวะเศรษฐกิจสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมลพร สมัครเขตกร และปัญญา ศรีสิงห์ (2563) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ กรณีศึกษา ลูกค้านาครายโอบี สาขาถนนศรีวิภา พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการ

วางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงยามเกษียณอายุ คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน และด้านภาวะทางเศรษฐกิจ งานวิจัยของ วิไล เอื้อปิยฉัตร (2556) ได้ศึกษาถึง ความรู้ทางการเงิน : ตัวกำหนดผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมการออม พบว่า ความรู้ทางการเงินในทุกหมวดมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมและสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านภาวะทางเศรษฐกิจที่พบสอดคล้องกับงานวิจัยของวิมลพร สมัครเขตการ และปัญญา ศรีสิงห์ (2563) พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงยามเกษียณอายุ คือ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และ กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2553) ยังพบว่าปัจจัยด้านภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริสุข อินละคร (2562) และพนมพล สุวัฒน์ทรัพย์ (2563) ที่พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของบุคคลในรูปแบบต่าง ๆ ได้ งานวิจัยของสนทยา เขมวิรัตน์และดวงใจ เขมวิรัตน์ (2556) ที่พบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของสื่อมีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.12 และเป็นปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์การจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร ๙ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.627

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลสำหรับวัยทำงานโดยเฉพาะในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ซึ่งเป็นเด็กรุ่น Gen.Y มีทักษะและความสามารถที่ฉลาดในการใช้เทคโนโลยีเพื่อค้นหาข้อมูล หากมีความรู้ทางการเงินเป็นอย่างดีจะสามารถบริหารรายได้ให้พอกับรายจ่ายและมีเงินออมเพื่อลงทุน ดังนั้นความรู้ทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก เพราะวัยทำงานกลุ่มนี้กำลังจะกลายเป็นคนส่วนใหญ่ในที่ทำงาน การจัดสมดุลการงานและการใช้ชีวิตจึงมีความสำคัญ การค้นคว้าหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการหารายได้เข้ามาและใช้จ่ายออกไปอย่างเหมาะสม การออม การลงทุน การจัดการหนี้ และการวางแผนทางการเงินจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น จากบล็อกที่ช่วยในกระบวนการจัดการความรู้ไลน์ ยูทูบ เฟสบุ๊ค เป็นต้น จะทำให้แต่ละคนมองเห็นอนาคตข้างหน้าแล้วย้อนกลับมากำหนดวิธีการใช้จ่ายเงินในปัจจุบัน การรู้จักออกแบบและวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจะทำให้ประหยัดรายจ่ายจากภาษี และเตรียมการรองรับสิ่งที่ไม่คาดฝันที่จะเกิดขึ้นโดยการมีเงินสำรองไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน หรือวางแผนลดความเสี่ยงกับบริษัทประกันอุบัติเหตุ ประกันชีวิต และสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคล เช่น ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ค่าเล่าเรียนบุตร ส่งผลให้ระยะยาวเกิดการจัดระเบียบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

6. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องผลกระทบของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงิน และภาวะเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สถานประกอบการและตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องส่งเสริมการให้ความรู้ทางการเงินโดยเฉพาะความรู้ทางการเงิน เช่น แนวทางการหารายได้และการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม การออม การลงทุน การจัดการหนี้ และการจัดการการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้แต่ละบุคคลสามารถออกแบบและวางแผนบริหารรายได้ให้พอกับรายจ่ายและมีเงินออมเพื่อลงทุน
2. สำหรับผู้ที่ต้องการทำวิจัยเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ แนะนำว่าควรศึกษาถึงผลลัพธ์ที่ได้จากการวางแผนทางการเงินในรูปแบบต่างๆ ว่าให้ผลตอบแทนที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้เพื่อจะได้นำเสนอข้อเสนอสู่ภาคประชากรวัยทำงานและเพิ่มทางเลือกในการตัดสินใจวางแผนทางการเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินต่อไป
3. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้คนมีวินัยในการวางแผนทางการเงินอย่างต่อเนื่อง เพราะการวางแผนทางการเงินจะเห็นผลลัพธ์เป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

- กรณิกา วาระวิระณี. (2560). *ความรู้ทางการเงินและความอยู่ดีมีสุขทางการเงินพนักงานในสถาบันการเงิน กรณีศึกษาจากพนักงาน ธนาคารไทยพาณิชย์* การค้นคว้าอิสระบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กิตติพร สิทธิพันธุ์. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จุฑาวิณี บุญญา วาภาพ เปรมาพาณิชย์กุล และ ณัฐภูมิ ตันติเศรษฐ. (2562). ผลกระทบของการบริหารภาษีที่มีต่อความสำเร็จขององค์กรของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร, *วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 11(4), 93-103
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2564). *เริ่มต้นวางแผนการเงิน*, ค้นเมื่อ 20 เมษายน 2564, จาก <http://www.set.or.th/education/th/start/start.html>,

- พนมพล สุขวัฒนทรัพย์. (2563). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยแวดล้อมเกี่ยวกับการออมที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมในการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร, *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, ค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2564, จาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/SSRUJPD/article/view/248397>
- รักชาติ แดงเทโพธิ์ และ นริศรา แดงเทโพธิ์. (2562). ผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานนักวิชาการโสตทัศนศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม, *วารสารการบัญชีและการจัดการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 11(4), 81-92
- วิมลพร สมัครเชตรการ และปัญญา ศรีสิงห์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ, *วารสารศิลปและการจัดการ*, 4(3), 567-581
- วิไล เอื้อปิยจักร. (2556). *ความรู้ทางการเงิน: ตัวกำหนดและผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมการออม*. รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยบูรพาภาควิชาเศรษฐศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิรินุชอินละคร. (2562). *การเงินบุคคล*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สนทยา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์. (2556). *การวางแผนทางการเงินของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร*. คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สมบูรณ์ สารพัด และชไมพร ชินโชติ. 2562. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี. *สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.
- สำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี. (2562). *การสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดชลบุรีไตรมาสที่ 4 : ตุลาคม – ธันวาคม 2562*. ค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2564, จาก http://chonburi.nso.go.th/images/ruk/LFS/5_Q4-2562.pdf
- Al-Tamimi, H.A., & Kalli, A. (2009), "Financial literacy and investment decisions of UAE investors", *Journal of Risk Finance*, 10(5), 500-516.
- Janor, H., Yakob, R., Hashim, N. A., Zanariah, Z., & Wel, C.(2016).Financial literacy and investment decisions in Malaysia and United Kingdom: a comparative analysis. *Malaysian Journal of Society and Space*, 12(2), 106-118.
- Jane, S., Sherman, D., Hanna, Tahira K. H., Angela, C. L., Palmer, L, & Xiao, J. J. (2009). Financial Literacy and Education Research Priorities. *Journal of Financial Counseling and Planning*, 20(1), 84-95.
- Kapoor, J. R. (2014). *Personal Finance (11th ed.)*. New York : McGraw Hill.
- Keown, J.A. (2014). *Personal finance: Turning money into wealth (6th ed.)*. Essex : Pearson Education.
- Matthew, M. (2007). A Literature Review on the Effectiveness of Financial Education. *FRBRichmond Working Paper* No. 07-03, 1-27.
- Surendar Gade. 2018. *Does Financial Literacy Influence Financial Planning? -A Study among Rural and Urban Households*. Retrieved May 18, 2021, from https://www.researchgate.net/publication/343189583_Does_Financial_Literacy_Influence_Financial_Planning_-_A_Study_among_Rural_and_Urban_Households